

ÜLESTÕUSMISPÜHA PÄEVAMISSA

(Teine lugemine Ap10 ,34a. 37-43)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal avas Peetrus oma suu ja ütles: "Te teate, mis on sündinud kogu Juudamaal alates Galileast, pärast ristimist, mida kuulutas Johannes, kuidas Jumal oli salvinud Jeese Naatsaretist Püha Vaimu väega ning kuidas ta käis mööda maad ja tegi terveks kõik, kelle üle saatan oli võimust saanud, sest Jumal oli temaga. Meie oleme selle kõige tunnistajad, mis ta tegi Juudamaal ja Jeruusalemmas. Sest kuigi ta löödi risti ja surmati, on Jumal ta kolmandal päeval surnuist üles äratanud ja lasknud tal ilmuda - mitte küll kogu rahvale, vaid Jumalast valitud tunnistajatele, see tähendab meile, kes me oleme ühes temaga söönud ja joonud, pärast seda kui ta surnuist üles tõusis. Jeesus käskis meil tunnistada rahvale ja kuulutada, et Jumal seadis ta kohtumõistjaks elavate ja surnute üle. Temast tunnistavad kõik prohvetid, et igauks, kes usub tema nime läbi, saab patud andeks."

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps118 ,1-2. 16-17. 22-23 R:24)

R: See on Issanda päev, olgem rõõmsad ja hõisakem.

Tänage Issandat, sest tema on hea ning tema heldus kestab igavesti.

Õelgu nüüd Iisraeli rahvas:
tema heldus kestab igavesti.

R:

Issanda parem käsi on tõstetud üles,
Issanda parem käsi teeb vägevaid tegusid.
Ma jään elama ega sure
ja kuulutan Issanda tegudest.

R:

Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid,
on nurgakiviks saanud.

Issanda käest on see tulnud
ja see on meie silmis ime.

R:

(Teine lugemine Kl3 ,1-4)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast koloslastele:

Vennad, kui te olete kord ühes Kristusega üles tõusnud, siis otsige seda, mis on kõrges, kus Kristus on istumas Jumala paremal käel. Püüdke selle poole, mis on taevas, mitte selle poole, mis maa peal. Sest teie olete küll surnud, aga teie elu on ühes Kristusega Jumalas varjatud. Ja kui Kristus - teie elu - saab avalikuks, siis ilmute teiegi koos temaga kirkuses.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1Ko5 ,7b-8a)

Halleluuja. Kristus, meie paasatall, on ohverdatud,
pühitsegem pidupäeva Issandas. Halleluuja.

(Evangeelium Jh20 ,1-9)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Pärast sabbatit, nädala esimese päeva varahommikul, kui oli alles pime, tuli

Maarja Magdaleena Jeesuse hauale ja nägi, et kivi oli haa eest ära veeretatud. Ta jooksis ja tuli Siimon Peetruse juurde ja teise jüngri juurde, keda Jeesus armastas, ning ütles neile: "Nad on Issanda hauast ära viinud ja ma ei tea, kuhu nad on ta pannud." Siis läksid Peetrus ja teine jünger teele ja jõudsid haa juurde. Ehkki nad jooksid üheskoos, jooksis teine jünger kiiremini ja jõudis esimesena hauale. Ta kummardas ja vaatas hauakambrisse. Ta nägi, et linad olid seal maas, aga ta ei läinud sisse. Siis jõudis kohale ka Siimon Peetrus, kes oli tulnud tema järel, läks hauakambrisse ja nägi, et linad olid seal maas, samuti higirätik, mis oli olnud Jeesuse pea ümber. See ei olnud ühes linadega, vaid oli eraldi kokku mässitud ja lebas teises kohas. Siis tuli sisse ka teine jünger - nägi ja uskus. Sest nemad ei olnud veel aru saanud Kirjast, milles on öeldud, et tema pidi surnuist üles tõusma. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mõne aasta eest kutsuti üks preester Euroopast paariks aastaks Ameerika Ühendriikidesse töötama. Esimestel ülestõusmispühadel pani ta tähele, et kohalikud tervitasid üksteist ka ülestõusmispüha hommikul lihtsalt: "Good morning!" Nii mõtles see eurooplasest preester järgmisel aastal initsiatiivi üles näidata ja oma ameerika kogudusele iidset kristlikku paasatervitust õpetada: "Kristus on üles tõusnud!", mille vastus pidi kõlama: "Ta on tõesti üles tõusnud!"

Nii astuski ta Ülestõusmispüha hommikul oma koguduse ette - pikk ja suur mees, näol Ameerikas õpitud lai naeratus - ning hüüdis kõmiseval häälel üle kiriku: "Armas kogudus! Kristus on ülestõusnud!" Keegi ei olnud niisugust sissejuhatust oodanud, nii et kogu kirikutäis rahvast võpatas oma pinkides, ning hakkas segaduses sumisema, küsides üksteiselt ehmunult: "Mis on juhtunud, kellega juhtus õnnetus, kes sai surma, kus põleb?..."

Jah armsad õed ja vennad, head kavatsused kellelegi midagi uut õpetada võivad vahel tõesti ainult segadust tekitada. Isegi kui meil on teistele inimestele midagi enda arvates head ja olulist teatavaks teha, siis mõelgem enne põhjalikult järele, kuidas me oma sõnumit edasi anname. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Kristus on tõesti üles tõusnud! Seda sõnumit pidi kuulutatama kõikjal. Tegelikult teataksegi tänapäeval Kristusest tõepoolest arvatavasti kogu maailmas. Me võime Jeesusest lugeda mitte ainult evangeeliumist, vaid ka koraanist ja talmudist, isegi idareligioonid nii Indias, Hiinas kui Jaapanis on kristluselt elemente üle võtnud ja näevad Jeesuses mõne oma Jumala üht kehastust või vähemalt lugupeetud õpetlast. Lisaks on veel suur hulk inimesi, kellele on evangeeliumi küll kuulutatud ja kes on selle ka vastu võtnud, kuid siis oma usu kaotanud.

Kristus on üles tõusnud, kuid inimeste arvamused sellest, kes ta oli või on, lähevad üsna lahku. Kõikjal, kuhu sõnum Jeesusest jõudis, oli juba enne mingi oma kultuur ja tõekspidamised, ning need jätsid jälje ka kristluse edasisele arengule. Kui me vaatleme kasvõi ainult katoliku kirikut Euroopas, siis näeme, kui erinev vaimsus valitseb Prantsusmaa või Hispaania, Saksamaa või Poola kirikutes. Aga peale selle on ju veel luterlased, reformeeritud, baptistid, metodistid ja arvukad teised kristlikud konfessioonid. Miks on see nii? Suures plaanis võib siin tunnistada kahte peamist põhjust: üksikute inimeste või gruppide huvid, ning informatsiooni aeglane kulgemine.

Me võime endale ette kujutada, kui raske oli reisimine aegadel, kus kõige kiiremateks liiklusvahenditeks olid hobused, kaamelid ja purjelaevad, millega transporditi kõike - nii kaupu ja inimesi, kui ka informatsiooni, kirju, jooniseid ning innovatiivseid tööriistu. Siis ei olnud fotosid ega filme, ei

olnud telefoni ega kaugekõnesid, videokonverentse ega internetti. Kuna ei olnud ka ronge, autosid ega lennukeid, siis - peale elukutseliste rännumeeste - võttis tavainimene välisreisi ette ehk vaid üks kord elus, kui sedagi.

See kõik kehtis pea 1900 aasta jooksul pärast Kristust; alles umbes viimased 150 aastat elab inimkond kiirete infoühenduste maailmas - algul telegraafi, telefoni ja raadio vahendusel, ning viimased umbes 30 aastat internetiga ühendatud "gloobaalses külas". Informatsioon saab nüüd kulgeda üksikisiku juurest teise üksikisiku ja avalikkuse juurde valguse kiirusel. Ning me ei loe ainult teksti, ei kuule ainult sõnu, vaid näeme ka liikuvaid ja juba ka ruumilisi pilte. Teadmiste saamiseks ei pea me enam üles otsima küla kõige vanemat inimest - me ei pea isegi enam minema raamatukokku, vaid võime lugeda kõige kohta otsekohe, piisab vaid meid huvitav mõiste interneti otsingumootoris või veebientsüklopeediasse sisestada. Peale selle teame me tunduvalt rohkem kui meie esiisad nii inimese aju ehitusest kui poliitilistest, majanduslikest ja sotsiaalsetest stenaariumitest, mis inimkond on juba läbi proovinud. Me ei tunne enam ainult oma kodumaal levinud kirikuid, vaid kasvõi televisiooni vahendusel on meil ülevaade kogu maailma religioonidest.

Maailmas valitseb küll kõigi elualade vahel teatud konkurents, kuid meile saab üha selgemaks, kuivõrd me inimestena ja ühiskondadena oleme üksteisest sõltuvad, ja kui kergesti me võime maailma hävitada. Me peame töötama koos, et meie ühine eluruum säiliks.

Aga miks ma seda kõike räägin. Sellepärast, et meie kõik sellest endale aru annaksime - nii nagu kõik on seni kestnud, ei saa see kaua enam kesta. Me vajame uut visiooni. Me ei taha olla need, kellele keegi teine oma tõe peale surub, kuid me ei saa olla need, kes teisele oma tõe peale suruvad. Milles oleks siis väljapääs? Võibolla leiame siiski meie argipäevast ühe võrdluse, mis võiks sobida tulevikuvisioniks religioonide kohta, mis kõiki rahuldaks.

Võrdluse leiame arhitektuurist. Inimesed elavad ka tänapäeval meeeldi vanades majades. Korter keskaegses, renessanss-, barokk- või juugendstiili ajastul ehitatud majas on isegi kallim ja prestii $\frac{8}{4}$ $\frac{8}{4}$ sem kui moodsas ehitises. Aga keegi ei taha elada neis vanades majades möödunud ajastute standardite järgi: ilma vesitualeti, keskkütte või isegi kliimaseadmeta. Keegi ei elaks seal meeeldi, kui neis poleks elektrit, telefoni, kaabeltelevisiooni ja internetiühendust. Ükskõik, kuidas hooned välja näevad, siseruumidelt oodatakse ikka tänapäeva elutaset, et inimesed tunneksid end mugavalt ja saaksid oma intellektuaalseid võimeid arendada.

Samamoodi peaksime ka meie vaatama tulevikku. Religioonide väliskuju võib jääda samaks, aga seepidi peab neil olema midagi öelda mitte ainult mineviku-, vaid ka tänapäeva inimesele. Sest nii nagu Jeesus on öelnud: "Kes ei ole minu poolt, see on minu vastu, ja kes minuga ei kogu, see pillab laiali" (Mt 12,30). Kuid samuti: "Kes ei ole meie vastu, see on meie poolt" (Mk 9,40).

Me peame õppima üle sõnade ja sümbolite hindama eelkõige inimeste vahetuid tegusid. Me kõik peame kord üheks saama. Jeesus on surnud kõikide eest, ta on kõigi hea tahtega inimeste jaoks üles tõusnud. Meie peame püüdma nii palvetes kui tegudes anda endast kõik, et ka meie võiksime nende hea tahtega inimeste hulka kuuluda. Aamen.